

БОРИС ПАСТЕРНАК

ОБЪЯСНЕНИЕ

Част 6 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

*Върна се животът безпричинно,
както беше странно прекратен.
Пак съм тук, в пресечката старинна,
както и през оня летен ден.*

*Тия хора, грижи и стремежи,
залезът е пак недогорял —
както към стената на Манежа
здрач убийствен бе го приковал.*

*Пак жени, на евтин пир събрани,
търкат в танц подметки до зори.
После пак разпъва ги тавана,
с жарка ламарина ги гори.*

*Виж, една с походка уморена
на вратата се показва пак
и изскочила от сутерена,
прекосява двора, тънещ в мрак.*

*Търся пак претексти, правя сметки,
всичко безразлично е за мен...
И избързва нашата съседка,
за да ни остави насаме.*

* * *

*Недей да плачеш, да кривиш
уста и да се цупиш.
След треската ще развредиш
засъхналия струпей.*

*Свали ръка от мойта гръд —
проводници сме двама*

*и току-виж, че се слепят
телата ни сред пламък.*

*Ще встъпиш в брак, ще си една —
без грижи, безпокойства.
Велико е да си жена,
да подлудиш — геройство.*

*О, чудо — женските ръце,
плещи и гръб, и шия:
пред тях със сълзи на лице
възторга си не крия.*

*Какво, че тягостната нощ
и мен е оковала,
щом разривът със страшна мощ
ни тласка към раздяла.*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.